

Björn Persson, förstelärare på Nils Fredriksson Utbildning.

Jag heter Björn Persson och är en av Svedala kommuns förstelärare. Jag arbetar på introduktionsprogrammen på Nils Fredriksson Utbildning. I botten är jag utbildad SO-lärare för åren 4-9, men jag undervisar också mycket i matematik, vilket jag har gjort i snart nio år. Då mina elever alltid har väldigt olika skolbakgrund, olika målsättningar och väldigt olika förutsättningar, så tenderar min undervisning att bli väldigt individanpassad.

Jag jobbar mycket med respons i direkt i undervisningen, för att kunna hjälpa varje elev framåt så mycket som möjligt oavsett var de befinner sig just nu. En förutsättning för detta är att jag måste ha en så bra relation som möjligt med var och en. Utan relationen får jag aldrig det mandat jag behöver för att kunna nå mina elever.

TYDLIG PLANERING

15 SEPTEMBER 2016

Att ha en färdig planering att luta sig mot när lektionerna ska förberedas är fantastiskt skönt. Att redan i förväg ha fyllt på med relevant material i Classroom underlättar vardagen väsentligt. Även om jag alltid haft en grovplanering i idéform, så har jag aldrig haft möjlighet att ha den nerskriven och hyfsat genomarbetad redan vid kursstart. Detta året har jag det, och det har gett en tydligare struktur åt min matematikundervisning, där jag följer en väldigt enkel arbetsgång som i stort sett följer de svagaste elevernas lägsta möjliga takt för att de ska hinna med kursen utan att behöva stressa alltför mycket i slutet av läsåret.

Det har nu gått en månad sedan höstterminen 2016 började. Det brukar vara en trög process innan all undervisning verkligen är igång, men detta läsåret har verkligen rivstartat på alla plan. Läromedel fanns på plats, schemat stämde, i stora drag stämde även elevlistorna med verkligheten. Vi visste även vilka salar vi skulle vara i. Dessutom hade vi lärare fått gott om tid för planering inför skolstarten, vilket gjorde att de sedvanliga improvi-

sationsinsatserna under uppstarten kunde hållas till ett minimum. Detta har lett till att elevernas startsträcka minskade drastiskt. Det gäller för samtliga av mina kurser, matematik, samhällskunskap, historia, geografi och religionskunskap. Men det stora lyftet hittills gäller matematiken.

Mina matematikgruppers deltagare är, som alltid, väldigt utspridda vad gäller förkunskaper och förutsättningar. Eleverna jobbar på i egen takt och på olika nivåer, allt efter individens egna behov. Men, jag föl-

jer en enkel struktur med mikroföreläsningar/genomgångar som inleder varje lektion. Alla elever är med på genomgången, även de som egentligen har kommit längre. Sen jobbar alla vidare med sina uppgifter och alla vet vilka uppgifter som ska vara avklarade vid lektionens slut. Om dessa inte är klara så blir det läxa till nästa gång. Eleverna vet att om de följer denna takt, så kommer de att hinna med samtliga moment innan sommarlovet. Under resten av lektionen går jag runt och hjälper eleverna med de uppgifter de arbetar med, oavsett hur långt de kommit. Eftersom jag smyger fram i ganska låg takt så blir det inga läxberg för eleverna. Detta insåg de väldigt

Att ha strukturen klar och på pränt från början förenklar arbetet i samtliga kurser och, inte minst, när elever ska byta från språkintrö till intro mitt i terminen. Det förenklar för mig och gör det samtidigt mycket tydligare för eleverna i fråga om vad som förväntas och krävs av dem vid byte av studieplan. Det förenklar även för studievägledaren när en ny studieplan ska upprättas.

fort och de flesta kommer väl förberedda till lektionerna, i fas för nästa mikroföreläsning som inleds med en snabb repetition av förra lektionen. Detta fungerar snarare som ett slags intro pass än ett exit pass. Jag checkar av så att eleverna är med på banan innan jag går vidare. Eleverna vet vad de måste göra och de kan göra det i tämligen maklig takt om de så önskar. Hittills har det fungerat väl.

Hur gör jag då med de elever som kommit längre? De elever som har kommit längre fortsätter sitt arbete på relevant nivå efter att de medverkat på mina genomgångar. Jag vill att de ska vara med på genomgångarna för att de ska få bra möjligheter att repetera och befästa gamla kunskaper. För dessa elever håller jag också små mikrogenom-

gångar på relevant nivå vid behov. Ofta en till en, fast ändå i klassrummet så att de övriga kan delta om de så önskar. De hjälper ofta varandra och när de klarat kraven för betyg på grundläggande nivå går de vidare till gymnasienivå.

Att diskutera:

- *Hur detaljerad bör planeringen vara? Risken är ju tämligen överhängande att planeringen spricker.*
- *Hur kan man planera för det oförutsedda? Ska man lämna improvisationsluckor i planeringen?*
- *Hur ser det ut på din arbetsplats? Får du tillräckligt med tid för att faktiskt hinna förbereda dig ordentligt?*

FÖRSTELÄRARENS UPPDRAG I SVEDALA KOMMUN

En tjänst som förstelärare innebär ett starkt uppdrag med ökade krav på att utveckla egen undervisning, att följa med i skolforskning, att sprida kunskap och vara aktiv i det kollegiala samtalet för att utmana och stödja kollegor. I uppdraget ingår att vara en förebild för kollegor och att aktivt bidra till att synliggöra och verka för undervisning i enlighet med kommunens utvecklingsarbete.

Förstelärarens klassrum ska vara öppet för lektionsbesök av förvaltning, rektor, kollegor, föräldrar och inbjudna gäster och denne förväntas ha ett öppet och kritiskt förhållningssätt till sin praktik. Förstelärare förväntas också regelbundet blogga om sin undervis-

ning på "Förstelärare bloggar". Bloggandet är en del av kommunens kvalitetssäkring och syftar till att synliggöra förstelärarens undervisning för kollegor, rektorer men även till att synliggöra Svedalas utvecklingsarbete för utomstående.

Den som är förstelärare i Svedala:

- visar på ett medvetet förhållningssätt till undervisning
- arbetar utifrån det utvecklingsarbete som sker i kommunen
- förbättrar resultat genom ett formativt förhållningssätt
- vågar vara och agera som positiv förebild för kollegor
- kan kommunicera och beskriva sitt arbete

Försteläraren ska arbeta för att alla elever ska lyckas och utifrån en vetenskaplig grund.